

תלמודו בידו

יבמות

דף קב עמוד ב

- [א] יבמה שגדלה בין אחי בעלה, האם מותרת להתייבם לאחד מהם ומדוע ?
- [ב] מהו "סנדל התפור בפשתן", והאם הוא או העשוי משער עזים כשר לחליצה ?
- [ג] מניין שהיבמה צריכה להסיר ליבם את הנעל ולא להלבישו את הנעל ?
- [ד] האם חולצים באנפיליא ?
- [ה] האם אנפיליא דינה כנעל לענין כניסה לעזרה ויום הכפורים ?

- [א] לשון א': מותרת. ואף שראינו שחלצה סנדל לאחד האחים, אין חוששים שכיוונו שניהם בחליצה זו לשם חליצת מצוה.
- לשון ב': ראו שחלצה לאחד מהם, חוששים שכיוונו לחליצת מצוה ואסורה להתייבם. אך גם אסורה לשוק עד שיודע בכירור שנתכוונו שניהם לשם חליצה.
- [ב] בפשתן: סנדל מעור שתפרו בתוכו מעין בטנה מפשתן, או התפור בחוטי פשתן. אין חולצים בו, שהנעל צריך להיות מעור בלבד, שנאמר "ואנעלך תחש". ומכפלות המלה "נעל", מרבים נעל העשויה מעור בהמה אחרת. שער עזים: כולו משער פסול, שאינו נעל. הנעל מעור ורצועותיו משער, כשר.
- [ג] "וחלצה נעלו מעל רגלו", ואם הכוונה שמלבישה לו נעל היה לכתוב במעל רגלו.
- [ד] לחכמים, פסולה. לר' מאיר: אביי מכשיר. ורבא פוסל, כיון שאינו מגין על הרגל.
- [ה] בעזרה: מותר ליכנס בה לעזרה, כיון שאין דרך להכניסה בטיט.
- אבל התורם את הלשכה אינו נכנס בה [או בחלוק בעל שפה] ליטול שקלים עבור קרבנות, שלא יחשדוהו שגנב כסף והחביאם בתוכה.
- יום כפור: לאביי, אם יש בתוכו חתיכות דקות של מוכין אסור לנועלו, משום תענוג. לרבא, מותר לנועלו, כי אין איסור ללבוש דבר הגורם לו תענוג.
- אך אם האנפיליא עשויה מעור אסור, כי נחשבת מנעל.